

Seaport Terminals NV mod Belgische Staat, United Antwerp Maritime Agencies NV, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Lenaerts, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), E. Juhász og M. Ilešič; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.M. Ferreira, den 15. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 203, stk. 3, fjerde led, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at »den person, som det påhviler at opfylde de forpligtelser, der opstår ved varens midlertidige opbevaring eller ved anvendelsen af den toldprocedure, som varen er undergivet«, er den person, der efter løsningen af varerne har dem i hænde for at flytte eller opbevare dem.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 8. september 2005

i sag C-303/04 (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Voghera): Lidl Italia Srl mod Comune di Stradella (¹)

(Tekniske standarder og forskrifter — direktiv 98/34/EF — begrebet »teknisk forskrift« — ikke-biologisk nedbrydelige vatpinde)

(2005/C 281/08)

(Processprog: italiensk)

I sag C-303/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Tribunale di Voghera (Italien) ved afgørelse af 1. juli 2004, indgået til Domstolen den 16. juli 2004, i sagen Lidl Italia Srl mod Comune di Stradella, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer) og J. Klučka; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: R. Grass, den 8. september 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 1, nr. 11, i Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, som ændret ved Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998, skal fortolkes således, at en national lovgivning som artikel 19 i lov

nr. 93/2001, for så vidt som den indeholder et forbud mod markedsføring af vatpinde, der ikke er fremstillet af biologisk nedbrydelige materialer i henhold til en national standard, udgør en teknisk forskrift.

2) Artikel 8, stk. 1, første afsnit, i direktiv 98/34, som ændret ved direktiv 98/48/EF, skal fortolkes således, at en national bestemmelse, der udgør en teknisk forskrift, såsom artikel 19 i lov nr. 93/2001, skal meddeles Kommissionen, før den vedtages.

3) Artikel 8, stk. 1, første afsnit, i direktiv 98/34, som ændret ved direktiv 98/48/EF, skal fortolkes således, at det påhviler den nationale ret at undlade at anvende en national bestemmelse, der udgør en teknisk forskrift, såsom artikel 19 i lov nr. 93/2001, når den ikke er blevet meddelt Kommissionen, før den blev vedtaget.

(¹) EUT C 228 af 11.9.2004.

Appel iværksat den 28. juli 2005 (fax: 27.7.2005) af Hans-Peter Wilfer til prøvelse af dom afsagt den 8. juni 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-315/03, Hans-Peter Wilfer mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)(KHIM)

(Sag C-301/05 P)

(2005/C 281/09)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. juli 2005 (fax: 27.7.2005) iværksat appel af Hans-Peter Wilfer ved Rechtsanwalt A. Kockläuner, Kanzlei Meissner, Bolte & Partner, Widenmayerstraße 48, D-80538 München, Tyskland, til prøvelse af dom afsagt den 8. juni 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-315/03, Hans-Peter Wilfer mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)(KHIM).

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Domstolen fastslår, at den appellerede dom afsagt den 8. juni 2005 af Retten i Første Instans, sag T-315/03 (¹), ophæves fuldstændigt med hensyn til domskonklusionens punkt 1 og med hensyn til domskonklusionens punkt 2 og 3 ophæves således, at Harmoniseringskontoret bærer alle sine egne omkostninger og betaler alle appellansens omkostninger.

2. Harmoniseringskontoret tilpligtes også at betale de omkostninger, der er forbundet med appellsagen.

gennemsnitsbetragtters forståelse — og den har ved bedømmelsen af dette spørgsmål kun lagt uvæsentlige og ud fra de berørte kundekredses synspunkt fjerntliggende kendetegn til grund.

Anbringender og væsentligste argumenter:

(¹) EFT C 193, s. 26.

(²) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker, EFT L 11, s. 1.

Appellanten har for det første støttet sin appel af den nævnte dom på rettergangsfejl og for det andet på, at Retten i Første Instans har overtrådt fællesskabsretten:

1. Retten har — med hensyn til spørgsmålet, om eller hvorvidt appellanten kan repræsenteres ved en medvirkende Patentanwalt — fortolket artikel 19 i statuten for Domstolen forkert. I henhold til denne bestemmelse skal også en Patentanwalt forstås som »advokat«, for så vidt Patentanwälte efter deres egne regler kan optræde for en ret som partsrepræsentant, og for så vidt deres nationale retsorden giver dem en stilling i retssystemet, der på grund af de tildelte rettigheder og pålagte forpligtelser kan sammenlignes med en advokats.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. juni 2005 af Wojewódzki Sąd Administracyjny, Warszawa i sagen Maciej Brzeziński mod Dyrektor Izby Celnej, Warszawa

(Sag C-313/05)

2. Retten har — ved bedømmelsen af spørgsmålet, om eller hvorvidt der skulle tages hensyn til registreringsbeviset for det ansøgte amerikanske varemærke 76/302,601 »ROCKBASS« og processkriftet, der indeholdt appellans nye argumenter og bevismidler i den foreliggende sag — både underkendt rækkevidden af princippet om undersøgelse af sagens omstændigheder ex officio i artikel 74 i forordning nr. 40/94 (²) og anvendt bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94 forkert.

(2005/C 281/10)

(Processprog: polsk)

3. Retten har — med hensyn til betydningen af og den grammatiske struktur i betegnelsen »ROCKBASS« — forvansket, henholdsvis givet en fordrejet fremstilling af de fremlagte faktiske omstændigheder. Retten har overset, at betegnelsen »ROCKBASS« har mange forskellige betydninger, og har heller ikke taget hensyn til, at den foreliggende betegnelse er åben for en række forskellige grammatiske kombinationsmuligheder. Da Retten ikke har begrundet denne forvansking af faktiske omstændigheder, har den også tilsidesat sin begrundelsespligt.

Ved kendelse afsagt den 22. juni 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. august 2005, har Wojewódzki Sąd Administracyjny, Warszawa i sagen Maciej Brzeziński mod Dyrektor Izby Celnej, Warszawa forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

4. Retten har forvansket, henholdsvis givet en fordrejet fremstilling af de fremførte faktiske omstændigheder vedrørende den selvstændige brugbarhed af varer i klasse 9 og 18 i forhold til de af ansøgningen omfattede varer i klasse 15, og da den ikke har givet nogen forståelig begrundelse herfor, har den også derved tilsidesat sin begrundelsespligt.

1) Er EF-traktatens artikel 25, som indeholder et forbud mod told ved indførsel og udførsel og andre afgifter med tilsvarende virkning mellem medlemsstaterne, til hinder for, at medlemsstaten anvender artikel 80 i lov af 23. januar 2004 om punktafgifter (Dziennik Ustaw [lovtidende] nr. 29, pos. 257 med senere ændringer), når punktafgiften opkræves ved enhver erhvervelse af et køretøj, uanset køretøjets oprindelsessted før den første indregistrering i landet?

5. Retten har — med hensyn til spørgsmålet, om det ansøgte varemærke »ROCKBASS« er direkte beskrivende for samtlige de af ansøgningen omfattede varer — anvendt bestemmelsen i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 forkert. Den har i den forbindelse fejlagtigt taget udgangspunkt i den forudindtagede gennemsnitsbetragtters forståelse — i stedet for at tage hensyn til den ikke-forudindtagede

2) Giver EF-traktatens artikel 90, stk. 1, hvorefter ingen medlemsstat direkte eller indirekte må pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer, medlemsstaten mulighed for at lægge punktafgift på brugte køretøjer, som indføres fra andre medlemsstater, når denne afgift ikke samtidig belaster salg af brugte køretøjer, som allerede er indregistreret i Polen, såfremt punktafgiften i medfør af artikel 80 i lov om punktafgift pålægges samtlige køretøjer, som ikke er indregistreret i landet?